

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 592/2014**z dnia 3 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa w obiektach energetycznego spalania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1 lit. d), art. 15 ust. 1 lit. e), art. 15 ust. 1 akapit drugi, art. 27 akapit pierwszy lit. h), art. 27 akapit pierwszy lit. i), art. 27 akapit drugi oraz art. 45 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009 ustanowiono przepisy dotyczące ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, aby zapobiec zagrożeniu stwarzanemu przez te produkty dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz zminimalizować to zagrożenie. W rozporządzeniu podzielono wspomniane produkty na określone kategorie odzwierciedlające poziom takiego zagrożenia i przewidziano wymogi w zakresie ich bezpiecznego wykorzystania i usuwania.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy wykonawcze w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, w tym przepisy dotyczące wykorzystania i usuwania obornika.
- (3) Obornik pochodzący od drobiu jest integralną częścią hodowli i chowu drobiu w gospodarstwie rolnym; można go wykorzystywać na miejscu bez wcześniejszej obróbki jako paliwo do spalania, o ile spełnione są odpowiednie wymogi w zakresie ochrony środowiska i ochrony zdrowia i o ile określone wykorzystanie nie będzie miało niepożądanych skutków dla środowiska lub dla zdrowia ludzkiego.
- (4) W obiektach energetycznego spalania wykorzystujących obornik pochodzący od drobiu jako paliwo należy stosować odpowiednie środki z zakresu higieny, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się potencjalnych patogenów. Środki te muszą obejmować postępowanie ze ściekami pochodzącymi z miejsca składowania obornika pochodzącego od drobiu.
- (5) Pozostałości ze spalania obornika pochodzącego od drobiu, głównie popioły, są bogatym źródłem minerałów, które można pozyskać w celu produkcji nawozów mineralnych. Komisja opracowuje obecnie przepisy unijne w odniesieniu do tego rodzaju pozostałości. Należy zatem zapewnić możliwość wykorzystywania pozostałości spalania, zamiast usuwać je jako odpady.
- (6) Na tym etapie Komisja otrzymała jedynie wyczerpujące dowody, na podstawie których opracowano technologie pozwalające wykorzystywać obornik pochodzący od drobiu jako paliwo do spalania na terenie gospodarstwa bez niepożądanych skutków dla środowiska lub zdrowia ludzkiego. W przypadku gdy Komisja otrzyma dowody potwierdzające, że wykorzystanie obornika pochodzącego od innych gatunków jako paliwa do spalania jest możliwe przy zachowaniu takiego samego poziomu ochrony zdrowia i środowiska, będzie można poddać przeglądowi właściwe przepisy rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (7) Aby zapewnić, by dalsze wykorzystywanie obornika pochodzącego od drobiu jako paliwa w obiektach energetycznego spalania było zgodne z prawem, należy ustanowić dodatkowe wymogi w zakresie ochrony środowiska i zdrowia, aby zapobiec niepożądanym skutkom dla środowiska lub zdrowia ludzkiego.
- (8) Zharmonizowane wymogi dotyczące w sposób całościowy zwalczania ryzyka dla zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt i dla środowiska, wynikającego z wykorzystywania obornika jako paliwa w znajdujących się na terenie gospodarstwa obiektach energetycznego spalania, ułatwiłyby również rozwój technologii wykorzystywanych w znajdujących się na terenie gospodarstwa rolnego obiektach energetycznego spalania, w których stosuje się obornik pochodzący od drobiu jako zrównoważone źródło paliwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

- (9) Należy zatem zmienić art. 6 rozporządzenia (UE) nr 142/2011 w celu zapewnienia dodatkowych wymogów dotyczących wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa w obiektach energetycznego spalania.
- (10) Zapewnianie przez podmioty zgodności z określonymi normami środowiskowymi, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powinno być kontrolowane przez właściwy organ lub inny podmiot działający w jego imieniu.
- (11) Normy przetwarzania opisane w rozdziale IV sekcja 2 pkt F w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do kotłów cieplnych zostały zatwierdzone jako alternatywna metoda zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009. Normy te po niezbędnym dostosowaniu można stosować również w odniesieniu do spalania tłuszczów zwierzęcych jako paliwo w stacjonarnych silnikach spalinowych wewnętrznego spalania.
- (12) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (13) W celu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić wymogi urzędowych kontroli dotyczące spalania tłuszczów zwierzęcych i obornika pochodzącego od drobiu jako paliwa. Należy w związku z tym odpowiednio zmienić załącznik XVI do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Usuwanie poprzez spalanie, usuwanie lub odzyskiwanie poprzez współspalanie i wykorzystywanie jako paliwo do spalania”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. Podmioty zapewniają, by podlegające im obiekty energetycznego spalania inne niż te, o których mowa w załączniku IV rozdział IV sekcja 2 i w których wykorzystuje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne jako paliwo, spełniały ogólne warunki i szczególne wymogi określone odpowiednio w załączniku III rozdziały IV i V i były zatwierdzone przez właściwy organ zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.

7. Właściwy organ zatwierdza wyłącznie obiekty energetycznego spalania, o których mowa w ust. 6 i w których wykorzystuje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne jako paliwo do spalania, jeśli spełnione są następujące warunki:

- a) obiekty energetycznego spalania wchodzą w zakres zastosowania rozdziału V załącznika III do niniejszego rozporządzenia;
- b) obiekty energetycznego spalania spełniają wszystkie odpowiednie ogólne warunki i szczególne wymogi określone w rozdziałach IV i V załącznika III do niniejszego rozporządzenia;
- c) wprowadzono procedury administracyjne zapewniające, by spełnianie wymogów w zakresie zatwierdzania obiektów energetycznego spalania było sprawdzane corocznie.

8. W przypadku wykorzystania obornika pochodzącego od drobiu jako paliwa do spalania zgodnie z załącznikiem III rozdział V oprócz zasad, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, zastosowanie mają następujące zasady:

- a) wniosek o zatwierdzenie składany przez podmiot właściwemu organowi zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 musi zawierać dowody, potwierdzone przez właściwy organ lub przez organizację zawodową upoważnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego, świadczące o tym, że obiekt energetycznego spalania, w którym wykorzystuje się obornik pochodzący od drobiu jako paliwo, w pełni spełnia wymogi dotyczące dopuszczalnej wielkości emisji oraz wymogi w zakresie monitorowania określone w rozdziale V sekcja B pkt 4 w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

- b) procedura zatwierdzenia przewidziana w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 nie jest zakończona, dopóki w ciągu pierwszych sześciu miesięcy działania obiektu energetycznego spalania nie zostaną przeprowadzone przez właściwy organ lub przez organizację zawodową upoważnioną przez ten organ co najmniej dwie następujące po sobie kontrole, przy czym jedna z nich musi być niezapowiedziana, a wszystkie muszą obejmować niezbędne pomiary temperatury i emisji. Ostateczne zatwierdzenie może zostać przyznane po stwierdzeniu, że wyniki tych kontroli wykazują zgodność z parametrami określonymi w rozdziale V sekcja B pkt 4 załącznika III do niniejszego rozporządzenia.”;
- 2) w załącznikach III i XVI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Przez trwający dwa lata okres przejściowy, licząc od daty, o której mowa w art. 3 akapit pierwszy, państwa członkowskie nadal mogą zezwalać na eksploatację obiektów energetycznego spalania, które wykorzystują tłuszcze wytopione lub obornik pochodzący od drobiu jako paliwo i zostały zatwierdzone zgodnie z prawodawstwem krajowym.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 15 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach III i XVI do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) w załączniku III tytuł otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

SUSUWANIE, ODZYSK I WYKORZYSTYWANIE JAKO PALIWO”;

b) dodaje się rozdziały IV i V w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IV

OGÓLNE WYMOGI W ZAKRESIE WYKORZYSTYWANIA PRODUKTÓW UBOCZNYCH POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO I PRODUKTÓW POCHODNYCH JAKO PALIWO

Sekcja 1

Ogólne wymogi dotyczące spalania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwo

1. Podmioty prowadzące obiekty energetycznego spalania, o których mowa w art. 6 ust. 6, zapewniają w prowadzonych przez siebie obiektach energetycznego spalania spełnienie następujących warunków:
  - a) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, które mają być wykorzystane jako paliwo, muszą być użyte do tego celu tak szybko, jak to możliwe, lub przechowywane w bezpiecznych warunkach do chwili użycia;
  - b) w odniesieniu do obiektów energetycznego spalania muszą być stosowane odpowiednie środki w celu zapewnienia, by czyszczenie i dezynfekcja pojemników i pojazdów były przeprowadzane w wyznaczonych obszarach na terenie tych obiektów, z których można zebrać i usunąć ścieki zgodnie z prawodawstwem Unii, aby uniknąć ryzyka zanieczyszczenia środowiska.

Na zasadzie odstępstwa od wymogów określonych w akapicie pierwszym pojemniki i pojazdy wykorzystywane do transportu tłuszczów wytopionych mogą być czyszczone i dezynfekowane na terenie obiektu, w którym nastąpił załadunek, lub na terenie innego obiektu zatwierdzonego lub zarejestrowanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009;
  - c) obiekty energetycznego spalania muszą być zlokalizowane na dobrze odwodnionym, twardym podłożu;
  - d) w odniesieniu do obiektów energetycznego spalania muszą być stosowane środki służące ochronie przeciw szkodnikom. Do tego celu należy stosować udokumentowany program zwalczania szkodników;
  - e) pracownicy muszą mieć zapewniony dostęp do odpowiednich pomieszczeń służących higienie osobistej, takich jak toalety, przebieralnie i umywalnie, jeśli jest to konieczne dla zapobieżenia skażeniu sprzętu mającego kontakt ze zwierzętami utrzymywanymi w warunkach fermowych lub paszą dla tych zwierząt;
  - f) dla wszystkich części obiektu energetycznego spalania należy ustanowić i udokumentować procedury w zakresie czyszczenia i dezynfekcji. Do czyszczenia należy zapewnić odpowiednie wyposażenie i środki czystości;
  - g) kontrola higieny musi obejmować regularne inspekcje środowiska i wyposażenia. Harmonogram inspekcji i ich wyniki muszą być udokumentowane i przechowywane przez co najmniej dwa lata;
  - h) w przypadku wykorzystania tłuszczów wytopionych jako paliwa do spalania w stacjonarnych silnikach spalinowych wewnętrznego spalania umieszczonych na terenie zatwierdzonego lub zarejestrowanego zakładu przetwórstwa spożywczego lub przetwarzania pasz przetwarzanie żywności lub paszy na tym samym terenie musi odbywać się z zachowaniem ścisłego oddzielenia.
2. Podmioty prowadzące obiekty energetycznego spalania podejmują wszystkie niezbędne środki ostrożności dotyczące odbioru produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w celu zapobieżenia ryzyku dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska lub ograniczenia go w maksymalnym możliwym zakresie.
3. Zwierzęta nie mogą mieć dostępu do obiektu energetycznego spalania, do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych przeznaczonych do spalania ani do popiołu powstałego w wyniku spalania.

4. Jeśli obiekt energetycznego spalania znajduje się na terenie gospodarstwa rolnego, w którym utrzymywane są gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność:
  - a) należy zapewnić całkowite fizyczne oddzielenie sprzętu służącego do spalania od zwierząt, w tym od ich paszy i ściółki;
  - b) sprzęt musi być przeznaczony wyłącznie do obsługi obiektu energetycznego spalania i nie może być używany w żadnym innym miejscu na terenie gospodarstwa, chyba że przed takim użyciem został skutecznie wyczyszczony i zdezynfekowany;
  - c) pracownicy obiektu energetycznego spalania muszą zmieniać odzież wierzchnią i obuwie, a także stosować środki higieny osobistej przed podjęciem czynności wymagających kontaktu ze zwierzętami, ich paszą lub wysiółką na terenie danego gospodarstwa lub innych gospodarstw.
5. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne oczekujące na spalanie jako paliwo oraz pozostałości procesu spalania muszą być przechowywane na zamkniętym, zakrytym, przeznaczonym specjalnie do tego celu obszarze lub w zakrytych i szczelnych pojemnikach.
6. Spalanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych odbywa się w warunkach zapewniających ochronę przed zanieczyszczeniem krzyżowym paszy lub zwierząt.

Sekcja 2

Warunki eksploatacji obiektów energetycznego spalania

1. Obiekty energetycznego spalania muszą być zaprojektowane, zbudowane, wyposażone i eksploatowane w taki sposób, aby nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne poddawane były przez co najmniej 2 sekundy działaniu temperatury 850 °C lub przez co najmniej 0,2 sekundy — działaniu temperatury 1 100 °C.
2. Temperatura gazu powstającego w wyniku tego procesu wzrasta w sposób kontrolowany i liniowy do 850 °C na czas 2 sekund lub do 1 100 °C na czas 0,2 sekundy.

Temperaturę należy mierzyć blisko wewnętrznej ściany lub w innym reprezentatywnym punkcie komory spalania, na który zezwolił właściwy organ.
3. Do monitorowania parametrów i warunków istotnych dla procesu spalania używa się technik zautomatyzowanych.
4. Wyniki pomiarów temperatury rejestruje się automatycznie i przedstawia we właściwy sposób, aby umożliwić właściwemu organowi sprawdzenie zgodności z dozwolonymi warunkami eksploatacji, o których mowa w pkt 1 i 2, zgodnie z procedurami, które ustali właściwy organ.
5. Podmiot prowadzący obiekt energetycznego spalania zapewnia spalanie paliwa w taki sposób, by zawartość całkowitego węgla organicznego w żużlu i popiołach paleniskowych nie przekraczała 3 % lub by straty podczas prażenia wynosiły poniżej 5 % suchej masy materiału.

Sekcja 3

Pozostałości spalania

1. Minimalizuje się ilość i szkodliwość pozostałości spalania. Tego rodzaju pozostałości należy odzyskać lub, jeśli nie jest to wskazane, usunąć lub wykorzystać zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii.
2. Suche pozostałości, w tym pył, są transportowane i tymczasowo przechowywane w zamkniętych pojemnikach lub w inny sposób zapobiegający ich rozprzestrzenieniu się do środowiska.

Sekcja 4

Awaria lub nieprawidłowe warunki działania

1. Obiekt energetycznego spalania jest wyposażony w urządzenia automatycznie zatrzymujące eksploatację w razie awarii lub nieprawidłowych warunków działania do czasu przywrócenia normalnych warunków pracy.
2. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, które nie uległy pełnemu spalaniu, poddaje się ponownemu spalaniu lub usuwa się je w sposób określony w art. 12, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem usunięcia na zatwierdzone składowisko odpadów.

ROZDZIAŁ V

RODZAJE OBIEKTÓW I PALIW, KTÓRE MOŻNA WYKORZYSTYWAĆ DO SPALANIA, ORAZ WYMOGI SZCZEGÓŁOWE DLA OKREŚLONYCH RODZAJÓW OBIEKTÓW

A. Stacjonarne silniki spalinowe wewnętrznego spalania

1. Materiał wyjściowy:

W tym procesie może być wykorzystywana frakcja tłuszczu pochodząca z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego należących do wszystkich kategorii, o ile spełnia ona następujące warunki:

a) o ile nie wykorzystuje się oleju z ryb lub tłuszczu wytapianego wyprodukowanego odpowiednio zgodnie z sekcją VIII lub XII załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, frakcja tłuszczu pochodząca z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w pierwszej kolejności musi zostać przetworzona z wykorzystaniem następujących metod:

(i) w przypadku frakcji tłuszczu pochodzącej z materiałów kategorii 1 lub 2 stosuje się jedną z metod przetwarzania nr 1–5 zgodnie z załącznikiem IV rozdział III.

Jeśli wspomniany tłuszcz transportowany jest z wykorzystaniem zamkniętego systemu transportującego, którego nie można obejść, z zakładu przetwórczego z przeznaczeniem do natychmiastowego i bezpośredniego spalania, i o ile system ten został zatwierdzony przez właściwy organ, nie wymaga się trwałego oznakowania triheptanianem glicerolu (GTH), o którym mowa w załączniku VIII rozdział V pkt 1;

(ii) w przypadku frakcji tłuszczu z materiału kategorii 3 stosuje się jedną z metod przetwarzania nr 1–5 lub metodę przetwarzania nr 7 zgodnie z załącznikiem IV rozdział III;

(iii) w przypadku materiałów pochodzących z ryb stosuje się metody przetwarzania nr 1–7 zgodnie z załącznikiem IV rozdział III;

b) frakcję tłuszczu należy oddzielić od białka, a w przypadku tłuszczu pochodzącego od przeżuwaczy, przewidzianego do spalania w innym zakładzie, należy usunąć nierozpuszczalne zanieczyszczenia przekraczające 0,15 % wagowo.

2. Metoda:

Spalanie tłuszczu zwierzęcego jako paliwa w stacjonarnych silnikach spalinowych wewnętrznego spalania odbywa się w następujący sposób:

a) frakcje tłuszczu, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), muszą być spalane:

(i) w warunkach określonych w rozdziale IV sekcja 2 pkt 1; lub

(ii) z wykorzystaniem parametrów procesu gwarantujących osiągnięcie takiego samego wyniku, jaki zapewniają warunki wspomniane w pkt (i), oraz zatwierdzonych przez właściwy organ;

b) nie można zezwolić na spalanie materiału pochodzenia zwierzęcego innego niż tłuszcz zwierzęcy;

c) tłuszcz zwierzęcy pochodzący z kategorii 1 lub 2 spalany w miejscu zatwierdzonym lub zarejestrowanym zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 852/2004, (WE) 853/2004, (WE) 183/2005 lub w miejscach publicznych musi najpierw zostać przetworzony z wykorzystaniem metody przetwarzania nr 1, tak jak określono w załączniku IV rozdział III;

d) spalanie tłuszczu zwierzęcego musi się odbywać zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi ochrony środowiska, w szczególności z uwzględnieniem norm i wymogów określonych w tych przepisach i wymogów związanych z najlepszymi dostępnymi technikami kontroli i monitorowania emisji.

3. Warunki eksploatacji:

Na zasadzie odstępstwa od wymogów określonych w rozdziale IV sekcja 2 pkt 2 akapit pierwszy właściwy organ odpowiedzialny za kwestie środowiskowe może zatwierdzić wymogi oparte o inne parametry procesu zapewniające takie same skutki dla środowiska.

B. Znajdujące się na terenie gospodarstwa rolnego obiekty energetycznego spalania, w których wykorzystuje się obornik pochodzący od drobiu jako paliwo

1. Typ instalacji:

Znajdujący się na terenie gospodarstwa obiekt energetycznego spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej nieprzekraczającej 5 MW.

2. Materiał wyjściowy i zasięg:

Wyłącznie nieprzetworzony obornik pochodzący od drobiu, o którym mowa w art. 9 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i który ma być wykorzystany jako paliwo do spalania zgodnie z wymogami określonymi w pkt 3–5.

W znajdujących się na terenie gospodarstw rolnych obiektach energetycznego spalania, o których mowa w pkt 1, nie zezwala się na spalanie jako paliwo innych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych ani obornika pochodzącego od innych gatunków lub wytworzonego poza gospodarstwem.

3. Szczegółowe wymogi dotyczące obornika pochodzącego od drobiu wykorzystywanego jako paliwo do spalania:

- a) obornik przechowuje się w bezpieczny sposób w zamkniętej strefie składowania, aby zminimalizować potrzebę dalszego kontaktu z nim oraz zapobiec zanieczyszczeniu krzyżowemu innych obszarów gospodarstwa, w którym utrzymuje się gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność;
- b) znajdujące się na terenie gospodarstw rolnych obiekty energetycznego spalania muszą być wyposażone w:
  - (i) automatyczny system zarządzania paliwem w celu umieszczenia paliwa bezpośrednio w komorze spalania bez potrzeby dalszego kontaktu z nim;
  - (ii) palnik pomocniczy używany podczas rozruchu i zatrzymywania eksploatacji w celu zapewnienia, by przez cały czas trwania tych operacji i przez cały czas pozostawiania niespalonego materiału w komorze spalania spełnione były wymogi dotyczące temperatury określone w rozdziale IV sekcja 2 pkt 2;

4. Dopuszczalne wielkości emisji i wymogi dotyczące monitorowania:

- a) emisje dwutlenku siarki, tlenków azotu (tj. sumy tlenku azotu i dwutlenku azotu wyrażonej jako dwutlenek azotu) i cząstek stałych nie przekraczają następujących dopuszczalnych wielkości wyrażonych jako mg/Nm³ przy temperaturze 273,15 K, pod ciśnieniem 101,3 kPa i przy zawartości tlenu wynoszącej 11 % po korekcie dla zawartości pary wodnej w gazach odlotowych:

Zanieczyszczenie	Dopuszczalna wielkość emisji w mg/Nm ³
Dwutlenek siarki	50
Tlenki azotu (jako NO ₂)	200
Cząstki stałe	10

- b) podmiot prowadzący znajdujący się na terenie gospodarstwa rolnego obiekt energetycznego spalania przeprowadza co najmniej raz w roku pomiary dwutlenku siarki, tlenków azotu i cząstek stałych.

Alternatywnie do pomiarów, o których mowa w akapicie pierwszym, w celu określenia wielkości emisji dwutlenku siarki można stosować inne procedury zweryfikowane i zatwierdzone przez właściwy organ.

Monitorowanie prowadzone jest przez podmiot lub w jego imieniu zgodnie z normami CEN. Jeśli normy CEN nie są dostępne, stosuje się normy ISO, normy krajowe lub inne normy międzynarodowe, które zapewniają dostarczenie danych o równoważnej jakości naukowej;

- c) wszystkie wyniki są rejestrowane, przetwarzane i prezentowane w sposób umożliwiający właściwemu organowi weryfikację ich zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji;
- d) w przypadku znajdujących się na terenie gospodarstw rolnych obiektów energetycznego spalania, wykorzystujących dodatkowe urządzenia służące redukcji emisji w celu spełnienia wymagań dotyczących dopuszczalnych wielkości emisji, skuteczne funkcjonowanie takich urządzeń jest monitorowane w sposób ciągły, a wyniki monitorowania są rejestrowane;
- e) jeśli nie są spełnione dopuszczalne wielkości emisji, o których mowa w lit. a), lub jeśli znajdujący się na terenie gospodarstwa rolnego obiekt energetycznego spalania nie spełnia wymogów określonych w rozdziale IV sekcja 2 pkt 1, podmiot prowadzący obiekt niezwłocznie informuje właściwy organ i stosuje środki niezbędne do zapewnienia przywrócenia zgodności w możliwie najkrótszym czasie. Jeżeli przywrócenie zgodności nie jest możliwe, właściwy organ zawiesza eksploatację obiektu i cofa jego zatwierdzenie.

5. Zmiany w działaniu i awarie:

- a) podmiot informuje właściwy organ o wszelkich planowanych, wpływających na wielkość emisji zmianach w znajdującym się na terenie gospodarstwa rolnego obiekcie energetycznego spalania co najmniej miesiąc przed dniem wprowadzenia zmian;
- b) podmiot stosuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by okresy rozruchu i zatrzymania eksploatacji znajdującego się na terenie gospodarstwa rolnego obiektu energetycznego spalania i wszelkie niesprawności trwały możliwie najkrócej. W przypadku niesprawności lub awarii dodatkowych urządzeń służących do redukcji emisji operator natychmiast informuje o tym właściwy organ.”;

2) w załączniku XVI rozdział III dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 12

Urzędowe kontrole dotyczące zatwierdzonych obiektów, w których spala się tłuszcz zwierzęcy i obornik pochodzący od drobiu jako paliwo

Właściwy organ przeprowadza kontrole dokumentów zatwierdzonych obiektów, w których spala się tłuszcz zwierzęcy i obornik pochodzący od drobiu jako paliwo, o których mowa w załączniku III rozdział V, zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 6 ust. 7 i art. 8.”.
